

OSZALONY (2) *part praet pass pf*

Oba o jasne; -ã- (1), [-a-].

sg [m N oszalony.] ∅ f N osz(a)lon(a) (1). ∅ I oszãloną (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: oszalony przez kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVII; jeden z niżej notowanych przykładów) w. s.v. oszalić.

1. *Oszukany, otumaniony przez kogoś (1)* : człowiecze zelżony, Bodaj tam był źle zginął mieczem uskromiony Rycerza walecznego, ktoregom ja żona, Pokim głupia nie była przez cie oszalona. *KochMon* 34; [przećię przez oné żony pogánłkié mogł byđź [Salomon] ták ofzãloný/ że téż z kãżdã Bogã iéy chwalił *WujBib* 348a].

2. *Zafalszowany, podrobiony (1)* : Azałz go [fałszywego pasterza] nie zowie sołą łkãżonã á prawie ofzãlonã/ ktora zãpřowawłzy to co iã bęđzye pořolono/ łámã ma być precz wyrzuconã *RejPos* 346.

Synonimy: 1. okłaman, omylon, oszukany, zwiedziony.

Cf OSZALIĆ